

ప్రాణికోటికి ప్రీతి యెవ్వనియందు?

సత్యమణకువ మధుర భాషాభి యతుని

అంధుడగువాడు ఎవ్వడో యవనియందు?

చదువు కల్గియు చెడుక్రియల్ సబిపువాడు.

విద్యార్థులారా!

పరమ భక్తుడు, కవి, జ్ఞాని, ఆధ్యాత్మిక మార్గమున ఆదర్శమోర్తి భర్తృహరి. అట్టి భర్తృహరి ఒకానొక సమయమున తన దోషములను గుర్తించి విచారిస్తు నిడు. ఏమని? అల్పజ్ఞాడైన సమయమున నన్ను వింటినవారు యీ లోకములో తొరని మదగజమువలె కన్ను మిన్ను కొనక ప్రవర్తించాను. కాని మహర్షుల సందర్శనము చేతను సద్బద్ధులచేతను సజ్జ్ఞు గుర్తించోకలగాను. దోషముచేత రోగము నివారణ అయినట్లు పెద్దల దర్శనము చేతను, బోధలచేతను, మదగజంబువంటి మనస్సు అదుపులోకి రావలయు సుభవిస్తుంది అనుకున్నాడు. అనంత విశ్వమునందు నీరూపమెట్టిది? నడవమెట్టిది? న వెట్టికొడవు? అనంతమైన ఆకాశమునందు సూర్యుడెంతటి వాడు? ఈ సూర్యుడెవ్వరును సమీపవంటి యీ భూమి ఎంతటిది? ఈ భూమియందు ఆసియాదేశము మరెంత చిన్నది. ఈ ఆసియాలోపల భారతదేశము మరెంత చిన్నది? ఈ భారతదేశములో ఆంధ్రప్రదేశ్ మరెంత చిన్నది? ఈ ఆంధ్రప్రదేశ్ లోపల అనంతపురం జిల్లా మరెంత చిన్నది? ఈ అనంతపురం జిల్లాలో ప్రశాంతినిలయం మరెంత చిన్నది? ఈ ప్రశాంతినిలయములో నీవు న్నగడి ఎంత చిన్నది? నీగడిలో నీవెంతటి వడవు? నీ అవంకెరమునకు స్థానమెక్కడి ది? ఇది కేవలము అజ్ఞానము యొక్క మోహము. మానవత్వాన్ని లోతుగా విచారించినప్పు డు సత్యమైన నిత్యమైన తత్వములు ఎన్నాయో మనకు అర్థమవుచున్నవి. రైలు గంటకు 50 మైళ్లు వేగంతో వోతుంది; స్ట్రెన్సు 500 మైళ్లు వోతుంది; కొంత 5 కోట్లమైళ్లు వోతుంది మనమున్న ప్రదేశమునకు సక్షతములకు 23 లక్షల కోట్ల దూరముంటుండెడి. మనకు కనుపించే సూర్యుడమితంఱ ప్రకాశిస్తున్నాడు. కొరణము? సూర్యుడు మనకు సమీప ములో వుండటంచేత. ఆ సూర్యుడు కూడను ఒక సక్షతమే. ఇంతటి విశాలమైన యీ విశ్వమునందు మానవత్వము దివ్యత్వము గా విశ్వసించటానికి గాని భక్త దివ్యత్వంగా రూపొందించటానికిగాని కొరణం ఏమిటి?

విద్యార్థులారా! సజ్జ్ఞుగుర్తించటానికి జ్ఞానము అత్యవసరము. ఈనాటి

పరిస్థితియందు జ్ఞానమును మూడు విధములుగా విశ్వసిస్తున్నారు. సామాన్యమైన స్థితియందు

సత్యమును సత్యముగా, అసత్యమును అసత్యముగా విశ్వసించు ప్రాకృతమైన జ్ఞానమునుకుంటారు. మోక్షముకడమైన జ్ఞానముతో అసత్యమును సత్యముగా, సత్యమును అసత్యముగా విశ్వసించటమే సత్యముని భావించి యిదే జ్ఞానంగా భావిస్తుంటారు. అనగా దృశ్యకల్పితమైన యీ జగత్తంతయును మన అనుభూతిలో వుండినప్పటికి యిది అసత్యముని భావిస్తున్నారు. అనగా దివ్యజ్ఞానం లేదనియు, ప్రకృతి తల్పిన్ని కలదనియు విశ్వసించటమే యిది మోక్షముకడమైన జ్ఞానము. అది యిది అనే భేదములే వేరు. అంతో ఒక్కోటి. 'సర్వవిష్ణు మయంజగత్ సర్వం బ్రహ్మమయం జగత్' అనే ధోరణి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానముని విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. అట్టి జ్ఞానమునకు ప్రాకృత జ్ఞానము అత్యవసరమైనట్టిది. దానిని మనము డాటుకున్న తరువాతనే సత్యసత్యమైన జ్ఞానాన్ని పొందుటకు అర్హులౌతాము.

జ్ఞానము తల్లివంటిది. ఈ జ్ఞానము నుండి యే సర్వము ఆవిర్భవించినది. నాస్తి మాతృనమో నరుః తల్లికంటె చాంచిన గురువు మఱొకరు లేరు. అట్టి తల్లి తల్పిన్ని జ్ఞానరూపకంగా మనము అనుభవించటానికి తగిన కృషి చేయటంలేదు. ఈనాటి భావనలకు కాని స్త్రీపురుషులుకాని యిట్టి దివ్యతల్పిన్ని అర్థం చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించటం లేదు. దీనికి మూలకారణము విద్యారూపము. ఆధునిక విద్యలచేత మనసుకు సూక్ష్మమైన మోక్షాన్ని అనుసరిస్తున్నారుగాని మనసుకు హితమైన, మితమైన మోక్షాన్ని అనుసరించటం లేదు. ఆధునిక విద్యలచేత మృదుమేధులమైన వ్యూహం కడినంగా మార్చుకో గల్గుతున్నారు. ఇంటికొక అతి సూక్ష్మమైన సూటి దొరికిన యిద్దరి మొద్దు బుద్ధిగా మార్చుకో గలుగుతున్నారు. ఒకానొక సమయంలో గాంధీ జీని మరెప్పుడూ విచారంగా వుంటారందుకు దీనికి కారణం ఏమిటి అని నెవ్వరొక్కరూచూడరు. ఈనాటి విద్యార్థుల వ్యూహం కడినంగా వారి హితమేదా ది. ఈ కడిన వ్యూహం కడిన విద్యార్థులు లోకానికి, యేమి చేయగలరు? అనే విచారమే నావిచారమన్నాడు గాంధీ.

ఈనాటి యువతులు కేవలము ఉత్తమ పుస్తకాలుగా వుండాలని ప్రయత్నిస్తున్నారుగాని ఉత్తమ మాతలుగా రూపొందాలనే యోచనలు వారిలో కలగటంలేదు. ఈనాటి విద్యార్థుల కేవలము ఆదర్శవంతమైన భర్తలుగా ఉండుట కాలాని కోరటంలేదు. ఆకర్షణో యున్న భర్తలుగా వుండాలని ఆశిస్తున్నారు. ఆదర్శవంతమైన తండ్రులుగా రూపొందాలనే విషయాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. దీనికి తగినట్లుగా తల్లితండ్రులు కూడను విద్యావిధానములో పని వేటికి మాత్రమే వున్నావా ప్రోత్సాహము లందిస్తున్నారు. నాకు మారుడు గొప్పగుణ పంతుడు కావాలని ఆశించి తండ్రులు చాలా తక్కువ. గొప్ప విద్యవంతుడు కావాలని ఆశించి తండ్రులు ఎక్కువ. గుణవంతులు కావాలని కోరి తండ్రులే ఉత్తమ తండ్రులు. విద్యయే జీవితము యొక్క పరమావధి కాదు. జీవితంలో విద్య ఒక భాగము మాత్రమే. దీని గుణములు జీవితమునకు ప్రధానమైన వెన్నెముక. కనుకనే Education should be for life not for living. ఈ అన్నింటికని ఆధ్యాత్మిక భావము, ఆధ్యాత్మిక

పూర్వము, ఆంధ్రాత్మిక చిత్తము అత్యవసరము.

భక్తి, భక్తి, భక్తి భగవంతునితో ఎడ బాటు కలగనిదే భక్తి. భగవంతునితో విభక్తము కానిదే భక్తి. భక్తిని గంగ అని పిలిచారు. భారతీయులు గంగ అనగా పవిత్రమైనది, నిర్మలమైనది, సార్థకమైనది, విశ్వ ఖాస్తిని, పవిత్ర కేర్తిని ఆర్జించినదే గంగ కనుక భక్తి స్వచ్ఛమై, నిర్మలమై నిస్వార్థమైన రీతిగా వుండాలి. భక్తికి అనుగుణంగా కర్మ ఇడీ యమున. భగవత్ప్రీత్యర్థం గావించిన కర్మలన్నీ యమునతో సమానమే. కనుక భగవత్ప్రీత్యర్థం గావించిన కర్మలన్నీ పుణ్య తీర్థమైన యమునో నది స్వరూపమే. స్వార్థమైన కర్మలు, స్వప్రయోజన కర్మలు యమునతో సంబంధించిన కర్మలే. ఇది యమున అది యముడు. ఖితే లోకంలో భక్తి కర్మలు రెండు కనిపిస్తున్నాయిగాని అంతర్వక్షాని యైన సరస్వతి మనకు కనుపించటం లేదు. సరస్వతి సుప్తమై శాధ మంగా వుండినట్లు వంటిది. అవ్యక్తమైనది. అట్టి అంతర్వక్షాని యైన జ్ఞానము మనకు కనుపించదు. ఇట్టి జ్ఞానమే నిజమైన జ్ఞానము. అట్టి జ్ఞానము యింద్రియ నిగ్రహమనకు సహాయకారిగా వుంటుంది.

వాయిదా తూరి చెప్పాను. రాముడు 34 విద్యలు చదివినవాడు. రావణుడు 64 విద్యలు చదివినవాడు. రామునికంటే ఎక్కువ విద్యలు చదివిన వాడైనప్పటికీ రావణో నామ మూర్ఖునా. రావణుడు మూర్ఖుడు అనినాడు. కారణమేమిటి? ఇన్ని చదువులు చదివినప్పటికీని యింద్రియ నిగ్రహము లేక యింద్రియములకు దాసుడైపోవటం చేతనే రావణుడు మూర్ఖుడయ్యాడు. రాముడు తన యింద్రియములను స్వాధీనమునందుకు తున్నాడు. కనుక చదువుకున్న వారందరూ జ్ఞానులు కాదు. వారు విజ్ఞానంతులు కేవలమే. చదువు కల్గియు యింద్రియ నిగ్రహము సాధించిన వాడు నిజమైన జ్ఞాని. ఇట్టి అంతర్వక్షానము సుల్లింపి వర్తించే వ్యక్తి త్వము లను చక్కగా భక్తిరూపంలో వర్ణిస్తూ వచ్చారు.

భక్తుడనేవాడు ఎలాంటి పరిస్థితులలో విసుగు కల్పించుకొనరాదు. విష విషయాలో విన్నప్పటికీని, తిన్న పదార్థములో తిన్నప్పటికీని వాటిపైన విసుగు రాకూడదు. స్వామి చెప్పిన విషయాలో చెప్పు రావచ్చు. మీకు వినిపించిన విషయాలో వినిపించవచ్చు. కారణమేమిటి? తిన్న కేవలపుకే తింటున్నాము. కడిగిన ముఖాన్న కడుగు తున్నాము. కారణమేమిటి? తిన్న ఆన్నము జీర్ణమై పోతుంది. తదుపరి తిరిగి తినవలసి వస్తుంది. విన్న విషయాలు మరచి పోవచ్చును. మరచిపోయిన దానిని జ్ఞప్తికి చేయటానికి విన్న విషయాలో వినాలి. దానికి మీరు విసుణాద రాదు. ఒక చిన్న ఉదాహరణము.

మీరు 15 సంవత్సరములు 20 సంవత్సరములు కౌభి నో టో నో త్రాగటం ప్రారంభించారు. ఇన్ని సంవత్సరములనుంచి త్రాగిన కౌఫో టో సే కదా త్రాగుతున్నాం.

అని దానిపైనే విసుగు రావటం లేదు. ఎప్పటికప్పుటికీ ఆ కౌఫీ నూతనమైన ఉస్తే కౌన్సి, ఉల్లా
 సాన్ని అందిస్తుంది. ఆ కౌఫీ? రెండు నిమిషాలు ఆలస్యమైతే తలపాటు ఎక్కాతుంది. ఇప్పు
 షైన కౌఫీ, బో నిర్మాణం త్రొగుతుంది నప్పటికిని ఒక పర్యాయము కౌదు నాలుగు పర్యాయములు
 ఎనిమిది పర్యాయములు త్రొగినప్పటికిని విసుగు రావటంలేదు. కౌనే దురదృష్టవశాత్తూ ఆ
 ష్టాక్షిక విషయమునందు మాత్రమే విన్న విషయాలను, అను భవించిన విషయాలను, ఆద
 ర్శలను వినడానికి మనకు విసుగు వస్తుంటాది. ఆ ష్టాక్షిక ప్రసంగాల్లో ప్రవేశించినప్పుడు
 నిద్రా వస్తుంటుంది. లేక తలనొప్పినా ఘోరంభ మవుతుంది. రెండూ లేక పోతే క్షుద్ధమైన
 విషయాలు క్షుద్ధమైనా తెచ్చుతుంటుంటారు. ఇలాంటి దురదృష్టవంతులు ఎన్నిదిగములై
 న ఆ ష్టాక్షిక ప్రవేశాలు విన్నప్పటికిని ప్రయోజనము లేదు. విన్నవిషయములైనప్పటికి
 మరొక ఊరినెమరుపాసి దానిని తిరిగి జ్ఞప్తికి వుంచుకోవటం అడ్డవసరము కనుకనే విన్న
 విషయాలే వినాలి. భక్తి విషయములో యేమాత్రము విసుగు, విరామము లేకుండా ఆనంద
 మైన, దివ్యమైన భావములో అను భవించాలి. ఒక్కొక్కణమైన దానిపై విసుగు రాకూడదు.
 దెబ్బలకు చకోర పక్షులు తిరిగి తిరిగి వాటికైనా కౌతం విసుగు పుట్టువచ్చు. కౌలగానమై
 నా పాడు ఊ పాడుతూ విసుగు కలగించ వచ్చు. అప్పు తమైనా త్రోగగా త్రోగగా విసుగు పుట్టు
 వచ్చు. కౌనిదైవ విషయమునందు యేమాత్రము విసుగు రాకూడదు. ఇదియే నిజమైన భక్తి
 యొక్క తత్వము. చెప్పాము. అట్టి పవిత్రమైన దివ్యభావములు విద్యార్థుల వ్యాదయాలలో
 పల వ్యాప్తి కావాలి.

కరణామేమనగా విద్యార్థులయందు యింద్రియనిగ్రహము చాలా తక్కువ.
 సయమును అంటే యేమిటో విద్యార్థులకర్థం కావటంలేదు. స్వేచ్ఛావిహారం సబ్బటామే
 వింతిణం లక్ష్యంగా భావిస్తున్నారు విద్యార్థులు. స్వేచ్ఛ అనగా విమిష ని దాన్ని కూడను అర్థం
 చేసుకోవాలి. తన యిష్టము వచ్చినట్లు సంచరించటము, యిష్టము వచ్చినట్లు జీవించ
 టము, యిష్టము వచ్చినట్లు ప్రవర్తించటము స్వేచ్ఛ అనుకుంటారు. ఆ విధమైన స్వేచ్ఛావిహ
 రములు పశుపక్షిమృగాల అను భావిస్తున్నాయి కదా! కుక్కలకు, కోతులకు ఎవ్వరు వివిధ
 మైన నియమాన్ని పెట్టరుంటేదు. ఇష్టము వచ్చినట్లు సంచరిస్తున్నాయి. మన జీవితము
 లో ప్రత్యేక మైన దేమిటి? మానవుడైన వాడు, విద్యవంతుడైన వాడు, విద్యార్థి అయిన వాడు
 గుర్తించవలసింది ఒక్కటే. స్వేచ్ఛ అనే పదమునకు అర్థమేమిటి? స్వ+ఇచ్ఛ-స్వేచ్ఛ.
 స్వ అనగా ఆత్మ. ఆత్మ భావాన్ని అనుసరించటమే స్వేచ్ఛ దేహ భావాన్ని అనుసరించటం
 కిదు స్వేచ్ఛ. దేహమును అదుపులో నుంచుకొని మనసునుంచి ఆవిర్భవించే ప్రతి విషయ
 మును క్రిత గుర్తించి దానిని. కిట్ గుడ్ అ బాద్ అని discrimination పులు
 ను వ్యవహరించే తన ఆత్మ తృప్తి లొపిన అదే నిజమైన స్వేచ్ఛ. అదే self confidence.
 ఈ రకంగా నమ్మకం రావాలి. ఈ నమ్మక మనేది వుండినప్పుడే స్వ అనేదాని అర్థాన్ని గుర్తించటం
 నో వలెతుంది. కాన్సన్లు అనేది ఆత్మ తత్వమునకు సంబంధించినది.

విద్యార్థులలో. విద్యకంటే ముఖ్యముగా సాధనములు మరింత హాషింతు
 కోటాని తగిన కృషి చెయ్యాలి. అల్పస్వల్పమైన విషయాలలో ఏ మాత్రం ఉద్దేశ్యం అభివృద్ధి
 పరచుకోరాదు. ఈ దివ్య తత్వం గుర్తించు కోటాని? భగవద్భక్తి అత్యవసరము. ఆ విశ్వాసము
 గాఢముగా వుండనప్పుడే ఎలాంటి నష్టకష్టములకైనా, ఎలాంటి అపజయములకైనా, ఎలాంటి
 నందలు నిష్కారములైనను సాధించుకునే దివ్యమైన శక్తిని మనం సంపాదించుకోవచ్చును.
 ఎలాంటి పూర్ణవిశ్వాసము తనప్పుడే మానవునికి అనేకరకములైన బడిమడుతులంతా పొందిం
 పజేస్తాయి. కనుక మొట్టమొదట రూపముకంటే అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఇక్కడ ఒకటిన్న
 దవివారణము. పంచపాండవులలో ప్రధానమైనవారు ముగ్గురు. ధర్మజు, భీము, అర్జునులు.
 వీరిలోవీరము యొక్కసారంలో సత్యం వద, ధర్మించర ఈరెండింటి సాక్షింబారు. సత్యము
 పుకవలసిందే కాని చేయవలసిందికాదు. ధర్మము చేయవలసిందేగాని చెప్పవలసింది
 కాదు. ఇతే ధర్మజుడు సత్యమును చెప్పటము, ధర్మమును ఆచరించటము రెండింటి
 యందు ఆదర్శప్రాయముగా నిలచాడు. ఈరెండింటియందు ఆదర్శమూర్తిగానిలచిన
 ధర్మజుడు మూడోదాన్ని కౌము లక్ష్యమునందుంచుకున్నాడు. అతని విశ్వాసము భగవం
 తుడు సత్యము పలుకుతోదని కాదు. భగవంతుడు ఏమి పలికెనో అది సత్యమే అని
 నిశ్చయించు. భగవంతుడు ఏమి మాట్లాడినా సత్యమే. దీనిని భగవంతుడు సత్యము
 పలుకుతోడు అనేదానికీ ఎంట్లేదమీ వుంటున్నది. కనుకనే 'అక్షయ్యేమః హతః
 కుండరీ అని భగవంతుడు ఏది చెప్పినా సత్యమే అని వ్రచ్చరించాడు. ఇది అతనియొక్క
 విశ్వాసం. ఏరమభ్యర్థుడైన ధర్మజుడు తనశక్తిని యే విధంగా నిలుపుకో గలగాడు? కుడి
 వైపున భీముడు, ఎడమవైపున అర్జునుడు. ధర్మజుని సెంట్రల్ వుండటం భారతీయుడైన
 వారు దీని అంతర్థమును చక్కగా గుర్తించాలి. కుడివైపున భీముడు కేవలం పశుబలు
 కుకాడు. ధర్మజులుడు. అన్నయైన ధర్మజుని వక్రమును శరసావహించి నడుచుకునే వాడే
 గాని అందులో తన పశుబలమును దుర్మని యోగం చేసుకునేవాడు కాదు. ఎడమవైపు
 వున్న అర్జునుడు ఏచితుడు. అర్జునుడునగా ప్యూరిటో. ఈ నిర్మలత్వము కాకుండా శక్తిసామ
 ధ్యములు కలిగినవాడు. కనుకనే యిందుని చేతను, నిర్మలచేతను అనేకరకములైన
 బిరుదులు పొందినవాడు. ఈనాటి భారతీయుల వలె ఏదీశ్రీ, సన్నావి భాషణపొందిన
 వాడు కాదు. అర్జునుడి, సల్లణాః, పార్థకీ, కిరీటి, శ్రీవహనః, భోభక్ష్య, పవనాః, నికాయ
 కృష్ణ, ధనుంజయః ఇలాంటి గొప్ప గొప్ప బిరుదులంతా అందుతున్నాడు. ఇలాంటి బిరు
 దులందుకున్న వాడే లాంటి వాడంటే నిత్యశుద్ధుడు. ఒకవైపున బలము ఒకవైపున పరి
 శుద్ధము రెండు వుండటం వలననే ధర్మము రాణిస్తూ వచ్చింది. ప్రతిభక్తునకు ఒక
 వైపున ధృఢవిశ్వాసము, ధృఢనమ్మకము రాలి. రెండోవైపున పరిశుద్ధము, నిర్మలత్వము
 అనే అర్జునుడు వుంటుండాలి. ఈ రెండు వుండనప్పుడు ధర్మజుని కెక్కి భగవద్భక్తి నొంది
 నది. ధర్మజుడు ఒక్కడే వుండివుంటే యింతకెక్కిని పొంది వుండేవాడు కాదు. ధర్మ

శాశ్వతార్థప్రతిష్ఠలకంఠా భీమార్జునులు తోడునడగా వుండెవారు. భగవద్భక్తులైనవారికి ద్వుడ విశ్వాసము, నిర్మలత్వము యీ రెండింటి యొక్క తోడు వుండాలి. విశ్వాసము ధృఢముగా తేవో తే, నిర్మలత్వమే తేవోతే సందిగ్ధావస్థలోపలపడి డౌచింగ్ ధోమసగా మారిపోతాడు. ఇలాంటి డివిజనులు మనకు భక్తి యేమి ప్రతిఫలము అందించగలదు. అడుగడుగునకు మనకు డౌచి. ఇలాంటి వాడు యొకరికి త్రైనా విజయము సాధించలేడు. ధృఢమైన విశ్వాసములతో భీమని కఠోరబలమేకాదు, గజబలమేకాదు, బుద్ధిబలము కలిగిన వాడుగా వుండాలి. అది ధృఢవిశ్వాసము. భగవంతుని పాదాలపైన క్షణకాలమైనా నిర్మలమైన ప్రేమపరిపక్వతనప్పుడే వస్తుంది.

యాచంతో భువి పుత్రమిత్ర భరణౌ వైపార సంభాషణో
యాచంతో ధనధాన్యభోగయశసే లాభిసదాచోయతే
సాచంతో భూవనందనందన ఏదద్వందర విందేక్షణే
నాచంతో యమరాజభీమ సదనద్వార ప్రయాణే త్రభో.

పుత్ర, మిత్ర, భరణ శైపార నిమిత్తమై ఏచంతన నేవు ఎంతకాలం చేస్తున్నావో, దేని నిమిత్తమై నేవు ధన ధాన్యభోగ యశస్సుల నిమిత్తమై, లాభాల నిమిత్తమై, ఎంతకాలాన్ని నేవు వినియోగం చేస్తున్నావో కృష్ణుని రెండు పాదములపై రెండు నిమిషాలు నేవు ఆమనస్సు లగ్నంచేస్తే చాలు. రెండుక్షణాలు భగవంతుని చింతన చేస్తే చాలు. భయంకరమైన, మహాబలమైన యమ ద్వారము తనకు తోను తెరచుకొని స్వాగతమందిస్తారు. ఈనాడు నిరుపయోగమైన, క్షణభంగమైన, అశాశ్వతమైన లోకసంబంధమైన దానికి కొవలసిందంత కొలాన్ని మనం వినియోగించుకొంటున్నాము. ఆకాలములో క్షణకాలమైనా భగవంతుని కేమాత్రమైనా వినియోగం చేస్తున్నామా? ఒక్కక్షణకాలము ఆరెండు పాదములపైన మనసు నిలిపితే చాలు. కాని నిలవటం లేదు. ఒక చిన్న శివలింగాన్ని దొసి యిచ్చి, నాయనా! దానికి అభిషేకం చేయండి అంటే దానిని చేయటం కష్టమైపోతుంది. దున్నపోతును మాత్రం కడిగి కడిగి శుభ్రం చేస్తారు. దున్నపోతును కడిగి శ్వాసం చేయించటానికి త్రైమ వుంటుందిగాని శివలింగానికి ఒక స్వస్తి నీరు వేసి స్నానం చేయించటానికే త్రైమ వుండదు. శాశ్వతం కాలము పోకకాదు. లోక కర్మ చాలాకఠినమైనది కాదు. శ్రద్ధ తక్కువ. ప్రాకృతమైన దానిలోపల శ్రద్ధ ఎక్కువ. పవిత్రమైన దానియందు శ్రద్ధ తక్కువ. ఈ శ్రద్ధ లోకపోవటం చేతనే మనలో ఏచారణాజ్ఞానం లోకపోతున్నది. 'శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానమ్' శ్రద్ధ చేతనే జ్ఞానం లభిస్తుంది. కనుకనే ఆస్ట్రో లోజీ విషయమనందు మనం శ్రద్ధను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

విశ్విర్విలాహా ! మీరు చదువులో చాలు ఆస్ట్రోలొజీక భాషాన్ని అంటకలిపి రెంటిగామీరు ప్రయణం చేసినప్పుడే మీ జీవితము గవ్వుము చేరుతుంది. మానవులు కేవలం విద్యమాత్రమే శాంతి సుఖములను అందించటంలేదు. ఆస్ట్రోలొజీక భావమే మా ప్రేమ మానవునికి శాశ్వత సుఖశాంతాల నందిస్తుంటుంది. ఆస్ట్రోలొజీకము సార్థపరమై పడికాదు. 'లోకాస్సమస్తా సుఖిన్ భవంతు' అని అనాటినుండి యానాటి వరకు మన

శ్రౌంధవ సాంప్రదాయాన్ని మనము అనుభవిస్తున్నే వుంటున్నాము . వేదములు యీ ఖికమత్ర మను చక్కగా గుర్తింప చేయటానికి అనేక రకములైన మంత్రములు ప్రబోధిస్తూ వచ్చాయి. అందరు ఖికమత్రముతో వుంటుండాలి.

కలసిమెలసి పెరుగు డాం- కలసిమెలసి తిరుగు డాం

కలసిమెలసి తెలసుకొన్న తెలివని రాణింపచేడ్డం

అందరు కలసి మెలసి వుండాలన్నదే వేదము రమిక్కే ప్రమాణము . కానీ యీనాడు అట్టి వికృత కనుపించటం లేదు. కేవలం హేల్ హేల్ How are you Goodbye Good bye . ఇంతటి యోసే మనం సంబంధ బాంధవ్యలు తెంపుకుంటున్నాము. దాని నిమిత్తమై ఆధ్యాత్మిక మార్గములో కృతజ్ఞతను ప్రధానమైన లక్ష్యముగా అందించుతూ వచ్చారు. నవ్వు పొందిన ఏ బిన్న వుపకారమునకైనను బివితమంతా కృతజ్ఞతగా వుంటుండాలి. ఇదియే విజ్ఞులు నేర్చుకోవలసిన ప్రధానమైన కర్తవ్యము. కేవలం చదువుకాటం, డిగ్రీలు తను కోటం, పెద్ద ఉద్యోగము లో చేరిపోవటం, ధనము ఎక్కడగా సంపాదించటము, యంతమాత్రమేకాదు. పురోహతులు కూడను ధనమును సంపాదిస్తూ వచ్చారు. కాని ఆధన మంతా ధర్మ నిమిత్తమై ఉపయోగపెట్టారు. సత్రులు కట్టించారు. బావులు తవ్వించారు. విజ్ఞి సంస్థలు నెలకొల్పారు. ఆరోధ్య కేంద్రములు నెలకొల్పారు. ధనమును యీ విధ మైన ధర్మ నిమిత్తమై వుపయోగపెడుతూ వచ్చారు. ఈ నాడు ధనము ఎక్కడైపోయి నకొక్కే మేడలు కట్టడము, స్కూల్లం నిమిత్తమే కార్లు కొనటం, క్లబ్బుల్లో కూర్చోటం, బె రొటా లాడుటము దుర్మనియోగం చేయటం. యథారాజు తథాప్రజా విమార్గములో తట్టిందో ధనము ఆమార్గములో దుర్మనియోగం చెయ్యటము. శ్రమించి సంపాదించిన ధనము కనుకనే వాళ్ళు సక్రమమైన రోతిలో ధర్మ మార్గములో వినియోగపెడుతూ వచ్చారు.

విజ్ఞులూలా! ధనమును సంపాదించుకోండి . తప్పుకాదు. ధర్మ మార్గములో వినియోగ పెట్టుకోవటానికి కృషి చెయ్యండి. తేకహాతే ఆధన మనకుటం బాన్ని అనేక రకములైన హింసలపాలు చేస్తుంది. ఈ నాడు సీరి భక్తులు అధికమువు తున్నారు. కానీ హిరి భక్తులు ఎక్కడా కనుపించటం లేదు. అక్కీ ఆధకులు కనుపిస్తు న్నిరుకానీ శ్రీమన్నారాయణ ఆధకులు ఎక్కడ కనుపించటం లేదు. ఇదియీనాటి భక్తి ప్రపత్తులు. సీరి యీనాడు వస్తుంది. శివతీ దినం పోతుంది. నూరు రూపాయలు చేతిలో పెట్టుకొని ఆహా! ఇది నానూరు రూపాయలను కుంటే అది నీమూఖాన్ని చూచిన వుతుంది. ఒకే పిచ్చివాడే! ఇట్లాంటి మఖాలు నేనెన్ని చూచి వచ్చానో. తిరిగి నేనింకొ రి మఖం దగ్గరికి పాతున్నానంటుంది. ఈ ధనముంతా మనదికాదు .

అధ్యాత్మిక ధనమే నిజమైన ధనము. ఈ ధనము ఎవ్వరికీ లాగిగికికాదు. అగ్నికి కలదు. చోరుల వకముకాదు. నీళ్ల నానదు. హోదరులచేత పంచుకొనబడదు.

అదర్బలపల ప్రాపల్వే షేర్సుల్ యది యమాత్ర ము రాదు. ఎవరిది తను? తన ప్రాణాసమాన
మగాచూచుకొనే ఆధ్యాత్మిక ధనము. కనుకనే నిన్ను వదలనిది, నీదగ్గరనుంచి కదలనిది
నిన్ను అన్నివిధముల సన్నుర్షముల ప్రుపేనపెట్టిది ఆధ్యాత్మిక ధనము. ఈ ధనాన్ని సంపాదిం
చు కునేవని తగిన కృషి చేయండి. అప్పుడే తిరిగి మన భారత దేశము అన్ని దేశములకు
శ్రయకల్పాన్ని వహించెడిగా వుంటుంది. అంతగాని మికరంటె చదువుకున్న వాళ్లంతమంకో
పోయినారు. ఎంతటి శ్రీమంతులు కూడను లోకాన్ని వదలిపెట్టి పోయినారు. ఎంతసత్కర్మము
ను అనుసరించినవారును లోకాన్ని వదలిపెట్టి పోయారు. నోవెం త మాత్రము? ఉన్నంతలోపల
నే సత్యస్మితి సాధించుకోవాలి.

నిరత సత్యప్రౌఢి ధరణి సేవన పరిశ్రమంబు ధరణి చనగలెదె.

ఎల్లలోకములెంత ఎసగ శ్రీనలహజ్జి తనపెంట భూమిని కొనుచు చనె.
కృతయుగంబును నలంకృతి సేయు మాంధాత సరిమూటకట్టక యరగినె
జలధిసే తవుకట్టి అలనాడు శ్రీరాము దుర్మిష్టై నిపును లోనున్నవోడి
ఎందరెందరు రాజులు ఏ గివారో ఒక్కొడును పెంటగాని పోవరుత్తాటలు
మీరుమాత్రము మీరు రాజ్యంబునెల్ల తలను గట్టుక పోదు విద్యార్థులః

కొదుకొదు. మనం వున్నంతలోపల కర్మని సంపాదించాలి. శాంతిని సంపాదించాలి. శాంతి
నిమిత్తమై నీవు చదవాలి. ఆ శాంతి ఒక్కొక్క వ ప్రార్థన చేతనే మనకు లభ్యమౌతుంది.

శాంతియే బేకపోతే సౌఖ్యమే లేదన్నాడు జ్యోగరాజు. మనం అసంతృప్తికి
యమాత్రము గురికొకూడదు. అసంతుష్టా ద్విజ్ఞానస్పృహ అసంతృప్తి కలగిన వానికి రెండు నష్ట
లవు. ఏమిటోనన్నము లంటే శాంతి వుండదు. సుఖము వుండదు. ఈ అసంతృప్తి ఎప్పు
డు కలుగుతుంది విద్యార్థుల్లో. ఈ పారపాలును మీరు చక్కదిద్దుకోవాలి. ఎప్పుడు మీకు
అసంతృప్తి కలుగు తుండా దంటే మికరంటె అధికంగా మార్మలు తెచ్చుకున్న వానిని చూస్తే
మీకు అశాంతి వస్తుంది. మికరంటె ఉత్తమమైన స్థితిలో వున్నవారిని చూస్తే మీకు అసం
తృప్తి కలుగు తుంది. మికరంటె మంచి చాకొలు పేసుకున్న వానిని చూస్తే అసంతృప్తి కలు
గుతుంది. మీకంటె అందమైన వానిని చూస్తే అసంతృప్తి కలుగుతుంది. కనుక నీకంటె వు
న్నతమైనవారిని చూడొద్దు. ఈ విషయాలలో నీకంటె తక్కువ వున్న స్థాయివాళ్లను చూడు.
అప్పుడు తృప్తి కలుగుతుంది. ఇది చక్కగా గుర్తించాలి. నీకు 60 మార్మలు వచ్చాయి. 40
మార్మలు వచ్చినవనిని చూచి ఓహో వానికంటె నేనే పేలు అనుకుంటావు. అప్పుడు తృప్తి
కలుగుతుంది. తృప్తి అట్టి వుద్ది ఏర చుకోవాలను కున్నప్పుడు నీకంటె చిన్నవారిని చూచి
నీవు తృప్తి పడాలి. దుర్గుణములు పెంచుకోవలరంటే నీకంటె పెద్దవారిని చూడాలి.
అప్పుడు అహంకారం నీలో ప్రవేశిస్తుంది. దీనులను చూచి జాలపడి తద్యథా నవ్వుతృప్తి
పడటాని ప్రయత్నించు. జాలభావన్ని మనలో అట్టి వుద్ది ఏర చుకోవాలి. ఈ విధంగా
నిత్య జీవితములో జరగవలసిన వన్ను మనం యోమార్గములో దెవలవ్ చేసుకోవాలి.

కలం పేరాంత మనోది జోధించుకుంటూపోతే యమాత్రం అర్థంకాదు. చిన్నపిల్లవాడు
 డు 6వ తరగతి, 11 సంవత్సరములవాడు చెప్పాడు. కర్ణ యోగము, భక్తి యోగము, జ్ఞాన
 యోగము, రాజ యోగము అన్నింటి గురించి చెప్పాడు. అతని వృద్ధుడయ్యే అంత స్వచ్ఛము
 గా వుంటుండాలి. తన అనుభవము తేక హాయి నా సరే, ఆ చెప్పటంలో ఒకవిధమైన ఆనందము
 కలుగుతుంది. చెప్పుకపోయినా పరవాలేదు. ఆత్మ తృప్తిగా వుంటున్నాడు ఆ అబ్బాయి.
 ఐన నిమిత్తమై ఆనేకరకములుగా తాను చదివి వుండవచ్చును. ఇలాంటి భావాలు మన
 నిత్య జీవితము లోపల కొంచెంకొంచెం తృప్తి పడుటానికి తగిన ప్రయత్నాలు మనము
 చూచుకోవాలి. ఎప్పుడూ అసంతృప్తి అసంతృప్తి. ఈ అసంతృప్తి అనీది మిథువిమి చిన్ని
 నా సాధ్యంకాదు. నీరు గతుకు కుక్కీ వెరెంత పారి నా ప్రతి కటగ ఒడు పిసిని గొట్టు అచ్చి
 రు. మక్క చక్కగా జుట్టుకొని త్రొగ్గేతడు. నీరు ఎక్కువగా వుండిన కొన్ని నేళ్లున్నా
 ఎప్పుడు నాలుక తోనే తొసు తుంది పాపం. ఎప్పుడు చూచినా విడ్ ఒక విధంగా చిన్న
 చీసీ దొంట్ల మనం పోతుంటే మన జీవితానికి తృప్తి అనేదే సంభవించదు. తృప్తికి
 తగినట్లుగా దేనికది యిది నాది, యిది భగవంతుని ప్రసాదము, ఆకష్టము కూడా భగవం
 తునియొక్క ప్రసాదమే అని దానికి తృప్తి పడుతూ రావాలి. నేను రెండు ఘంటలు భోజనం
 చేస్తున్నాను ఆషాఢుకొరు నాలుగు ఊర్లు భోజనం చేస్తున్నాడు అని పెద్దవానిలో వాళ్లు కుం
 బి వానినైన చాలా డ్వేషము వస్తుంది. అట్లు కొతుండే అయ్యి పాపం ఆ పీఠి వాడు ఒక పూ
 టి తింటున్నాడు వానికంటే సేసే మేలు కదా! భగవంతుడు నన్ను స్థితి యందుండాడు
 అని తృప్తి పడుతూ రావాలి. కనుక చిన్న చిన్న వాని యందు కూడను మనము తృప్తిని
 అభివృద్ధి పరచుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే మానవత్వము లోనింక దివ్యత్వము
 నేది ఆవిర్భవిస్తుంది. తృప్తి అనేది మానవ తాగుణములలో ప్రధానమైనది. తృప్తి దైవ
 భక్తి తప్ప అప్పు మార్గములో మనకు లభ్యంకాదు. కనుక భగవన్నామ స్మరణ చేసు
 కుంటూ భగవంతుని ప్రేమించుకుంటూ, భగవంతుని ప్రేమను పొందే నిమిత్తమై
 మీరు జీవితాన్ని నా సరే అంకితం అందించటానికి తగిన కృషి చేయండి.